

[Pinholt.]

Naar man ser paa Statsbanernes Driftsresultat for de første 5 Maaneder af dette Aar, altsaa for April til August inklusive, er der i alt Fald Anledning til at mene, at det har virket heldigt. Om de 21 Mill. Kr. s Underskud, som er beregnet paa Statsbanerne, vil holde Stik eller ikke, skal jeg ikke kunne udtale mig bestemt om, men Regnskaberne, saaledes som de foreligger, kunde dog give Udtryk for det, idet Underskuddet ved Udgangen af August i Aar er 5,7 Mill. Kr. — det vil sige, saa er Drift og Afskrivning betalt, og der er dog 2,8 Mill. Kr. til Forrentning —, medens det paa samme Tid i Fjor var 9,3 Mill. Kr. — der manglede da helt ud Forrentning og ca. 1 Mill. Kr. i Afskrivning. Det forekommer mig, at dette giver ligesom et Fingerpeg i Retning af, at Statsbanernes Budget for næste Aar i alt Fald i nogen Maade vil kunne holde. Det er jo umaadelig vanskeligt at lægge et saadant Budget et Aars Tid i Forvejen, man kan da ikke være absolut sikker paa, at det kan holde, men jeg vil sige, at hvis det Resultat, man her regner med, kunde opnaas, vilde jeg anse det for at være meget godt, thi jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i, at under de økonomiske Vilkaar, hvorunder vi lever i Øjeblikket, kan man ikke forlange Forrentning af 5 pCt. af den fulde Kapital, som nu staar i disse Statsbaneanlæg.

Hvad Skatterne angaar, forekommer det mig ogsaa, at man har været forsigtig i Beregningen, og jeg kan ikke tænke mig, at der skulde være nogen Vanskelighed ved at faa Skatterne til at indgaa i det Forhold, her er budgetteret. Skatterne af fast Ejendom er jo praktisk talt de samme. De faste Ejendomsskatter til Staten ligger paa en bestemt Promille, og jeg vil gerne her indskyde den Bemærkning, at det forekommer mig, at Ejerne af fast Ejendom har et billigt Krav paa, at de Promiller, hvormed man beskatter deres Ejendom, ikke vokser alt for meget, thi i samme Grad som de vokser, saaledes som vi har set det under og efter Krigen, i samme Grad er man faktisk med til at ekspropriere de Formuer, som staar i Ejendommene.

For Indkomst- og Formueskattens Vedkommende er vi nu kommet til 91 Mill. Kr. — det er kun 2 Mill. Kr. mindre end budgetteret for indeværende Finansaar. Den højtærede Finansminister gjorde jo opmærksom paa, at Loven om Lempelse i Formuebeskatningen ikke havde krævet saa stor en Nedgang, som man oprindeligt havde

antaget, og det er jo lykkeligt; det tyder paa, at Formuerne maaske har forrentet sig bedre her i Landet, end man oprindeligt havde tænkt sig. Jeg vil dog gerne i denne Forbindelse nævne, at paa det Statsregnskab, som lige er aflagt, og hvor Indkomst- og Formueskatten slet ikke er paavirket af den nye Formueskattelov, er Indkomst- og Formueskattens Beløb godt 100 Mill. Kr., men i 1920 gav alene Selskabsskatten 152 Mill. Kr. Der er sket en overmaade stor Nedgang i Indkomst- og Formueskatten, uanset at de Lempelser, som er sket indtil 1928, i væsentlig Grad kun har angaaet netop de mindre bemidlede.

Hvad Forbrugsafgifterne angaar, tror jeg ogsaa, at de er sundt og godt beregnede. De er budgetteret til 4,7 Mill. Kr. mere end for indeværende Aar, men det er dog 2,3 Mill. Kr. lavere end paa Statsregnskabet 1927—28, og jeg tror ikke, man skal ængstes for, at det ikke er forsigtigt nok beregnet. I det første Halvaar af 1928—29, altsaa indeværende Finansaar, har Indførselstolden saaledes givet 2 Mill. Kr. mere end i Fjor, medens de samlede Forbrugsafgifter har givet knap 1 Mill. Kr. mindre. Det ser ud, som om navnlig Toldskatterne holder sig meget konstant og vokser med Befolkningstallet, og det kunde tyde paa, at der er mere Forbrugsevne i Befolkningen, end man undertiden har været tilbøjelig til at antage. Jeg vil ogsaa gerne her nævne, at i Forhold til 1913—14 er de direkte Skatter, Ejendomsskatten og Indkomst- og Formueskatten steget, paa Budgettet for 1929—30 med 320 pCt., medens Forbrugsafgiften i samme Tidsrum er steget med 246 pCt.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at den nuværende Regering kunde kun paalægge Skatter, og at man kunde vente, at der til Betaling af den Rente og det Afdrag, som skal ydes paa Landmandsbanklaanet, vilde blive paalagt indirekte Skatter. Det er i og for sig ikke strengt nødvendigt, men jeg gaar ud fra, at der kommer Skattelovforslag i den Retning. Det er ogsaa sagt tydeligt nok af den højtærede Finansminister, at hvis der blev noget tilovers her, vilde det være rimeligt, at man nedsatte Afgiften paa Omsætning af fast Ejendom o. s. v., og jeg tror, det vilde blive hilst med særlig Glæde. Jeg tror at kunne sige, at hvis vi faar en Forøgelse paa f. Eks. Cigaretter, hvad jeg ikke ved, imødekommer man et absolut Ønske i den store Del af Befolkningen. Jeg har mødt det Gang paa Gang, at man har sagt: Lad os blot faa en større Afgift her. Man knytter maaske moralske Betragtninger dertil, men det